

CHẮC CÀ ĐÀO

Nguyễn Đắc Khoa
Thân tặng
AH Nguyễn Minh Triều, Long Xuyên

Tôi về Long Xuyên nhằm mùa nước nổi
Nhớ một lần ngủ lại Chắc Cà Đào
Dòng An Giang ngập sóng nước lao xao
Cồn Ông Chưởng soi mình trên sông vắng

Xóm Lò Gạch của một thời dĩ vãng
Đồng lúa vàng lấp lánh dưới trăng khuya
Tĩnh lặng buồn về Ba Chúc, Ba Thê
Tôi dừng lại bên lề thương nhớ cũ

Đêm tạm trú dưới khoang con đò nhỏ
Lắng tai nghe cá quẫy buội ô rô
Lòng buồn ngùi nhìn thôn xóm xác xơ
Tôi ngóng đợi một ngày ra biển cả

Tiếng chó sủa vang rân ngoài đầu ngõ
Lòng phập phồng lo sợ vạ vào thân
Nhìn đường đê qua khe cửa bâng khuâng
Giữa tĩnh lặng tiếng chèo khua lướt tới

Mùa cá linh từng bày về réo gọi
Đám dân nghèo đầy mẻ lưới tươi ngon
Bữa ăn chiều thết đãi cá thay cơm
Tôi cảm kích tình áo nâu hào phóng

Nay trở lại biết bao điều tang tóc
Tìm đâu ra kỷ niệm dấu yêu xưa
Lạc lối rồi tôi tìm kiếm bờ vờ
Hồn xa lạ với đò ngang, bến nước

Bè bạn cũ tiễn đưa tôi ngày trước
Kẻ tội tù, người mất tích, hi sinh
Dòng Hậu giang hoa tím nổi lên đèn
Tôi già biệt thấy lòng buồn vô hạn.

Nguyễn Đắc Khoa